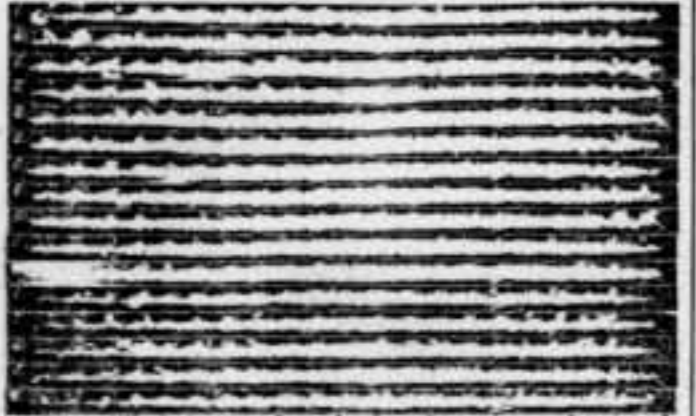

ELS MUNICIPIS SON DEL POBLE, I NO DE LA GENT TOT JUST ARRIBADA

EN ocasions, ens vénen a la pensa acudits extravagants. Ara ens hem imaginat com resultaria de curiós que els companys del Nord, els únics espanyols antifeixistes que han viscut la unitat en efectiu, donessin, avui que són els nostres hostes, una volteta per les sales consistorials dels pobles els regidors dels quals, en llur majoria, en quinze mesos que portem de guerra, encara no s'han pogut explicar satisfactoriament que les seves baixes intrigues no signifiquin quelcom que aporti el Món. Arreu, la pobra gent que en els inicis de la sublevació militarista esperava arribada que l'espasa tornés a escriure per les cantonades el consabut "orden y mando", ara s'escau que dona el do de pit, des de la política del "mai no perdem", i prova d'espantar amb la seva cridòria una entitat que mai no han pogut acovardir ni les repressions més ferotges: la Confederació Nacional del Treball.

Dol a l'ànima que, després de mirat el termòmetre de la guerra, entre tots no es decideixi suprimir les campanyes de greuges i es persisteixi en la tosada idea d'eliminar dels Ajuntaments i d'on es pugui els elements confederals. Si la supressió del "pouisme" ha de significar el remut que estimuli la gana d'absorbir, també, els llocs que corresponen a la Confederació, serà cosa de preguntar-se si els aliats — que nosaltres desitjarem ponderats i comprensius — no s'han begut l'entusiasme, per tal com s'entesten a seguir la política del greuge i cultiven les aficions adreçades a treure el que es pugui, àdhuc de les tristes situacions.

Per més lleis que s'invoquin, ni els tebis del 19 de juliol no tenen raó en voler-se apoderar indegudament de la direcció política d'un poble que encara fa la guerra, i no hi ha llei divina ni humana que pugui exigir la renúncia del càrrec a aquells regidors que hom els judiqui aïudats per l'apartat d) del segon article del decret "regulador" de la constitució dels Ajuntaments de Catalunya, perquè aquells homes, que nosaltres considerem tan dignes com el qui més de la causa que ens és comuna, no estan processats ni simplement amonestats per unes autoritats judicials que haurien d'ésser les úniques a determinar les penes aplicables a uns subjectes de bona voluntat que, si han comès algun delicta, no ha estat altre que el de deixar-se emmarcar les ales en el foc de la guerra que sostenim contra el feixisme internacional.

Es imprudent secundar les baixes apetències de la gent desprestigiada que hi ha a tots els pobles, i no sabem endevinar per què els homes que aguanten la responsabilitat del país s'entretenen a foragitar, sota un pretext d'allò més discutible, uns homes de la C. N. T. que són una garantia de probitat antifeixista; i la conseqüència lògica d'això no podia ésser altra que aprofundir unes diferències que ja hauria de fer temps que haurien d'ésser superades.

Entengu's bé una cosa: que els càrrecs oficials no ens entusiasmen massa, i les ganes de figurar no arripen gaire en nosaltres; i pla podríem passar desproveïts d'obligacions edífices sense que el nostre fervor antifeixista minvés ni en una sola suspirada. Però, ¿no es farà malbé, la pandereta, a les mans dels altres?

Allò que repugna a la nostra gent i que li costarà molt d'acostumar-s'hi, és el tractament desconsiderat i de segon terme que rep l'organisme estimat que des del primer moment ocupa un lloc d'honor en la comesa de reprimir el feixisme.

Unitat, però efectiva, és el que reclamem nosaltres. Encara que calgui exaltar els "truquistes" i els maniobres de baixes o alterosa volada.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanya

Barcelona, divendres, 29 d'octubre del 1937 ANY I NUMERO 215

EL SOMNI DE MUSSOLINI

Sembrant feixisme. Nota del caricaturista: ¿I el proletariat espanyol? Que no compta?

DOS INTENTS JAPONESOS DE TRAVESSAR EL RIU SUTXEU HAN FRACASSAT RODONAMENT

Les tropes xineses es mantenen a Kiangkiao

Kang-Fu, 29. — El portantre de la Marina japonesa ha declarat que l'aviació naval nipona bombardeja amb concentracions de tropes xineses i dipòsits de material. Per la seva banda, el portantre de l'exèrcit ha fet saber que actualment no té lloc cap combat important. Les tropes xineses es preparen a travessar el riu Sutxou i atacar Nankiang. El portantre afegit que les tropes xineses es mantenen a la població de Kiangkiao, a la vora esquerra del Sutxou. S'annuncia que la senyora Xiang-Kai-Xek es fracturà un costat en un accident d'autor 3000, a la carretera de Nankin a Xang-Hai. La Premsa xinesa anuncia que els japonesos embarcaren a l'illa de Lihu amenaçant d'aquesta manera, directament, Amoy, on les autoritats organitzen activament la resistència.

JUSTICIA AL MADRID HEROIC

TOTES LES DESPESES QUE OCASIONI LA PREPARACIO I REALITZACIO DE LA DEFENSA PASSIVA CONTRA ATACS AERIS ANIRAN A COMPTE DE L'ESTAT

El Govern abonarà aquestes despeses fins a la suma de disset milions de pessetes

València, 29. — El President de la República ha signat un Decret que diu així: "El Decret de 26 de Juny, regulant el funcionament de la defensa passiva contra atacs aèrics, disposa en el seu article 5.º que els costos inherents a la preparació i realització de dicha defensa corresponen a cargo de los beneficiarios; es a dir, de los respectivos Municipios cuando se trate de poblaciones. El Ayuntamiento de Madrid debe quedar exento de dicha carga. El martirio que para la heroica villa significa haber sufrido durante un año de asedio treinta y tantas agresiones aèreas y más de medio centenar de bombardeos artilleros, martirio que tiene su trágico exponente en la cifra de ochocientos muertos y más de cuatro mil heridos y en el resto del panorama de calles deshechas y de los barrios mutilados, podria ser bastante para justificar la exención. Pero, además, la Hacienda madrileña, harta quebrantada por su situación tan terrible, carece de medios para cubrir los gastos cuantiosos que allí exige la defensa passiva por la preferencia con que elige a Madrid la barbarie facciosa para sus crueles desahogos. En virtud de lo expuesto, de acuerdo con el Consejo de ministros y a propuesta del ministro de Defensa Nacional, vengo en decretar lo siguiente: Artículo primero. — Los gastos que ocasionen en Madrid la preparación y realización de la defensa passiva contra ataques aèricos serán de cuenta del Estado.

Artículo segundo. — El Ministerio de Defensa Nacional irá abonando dichos gastos hasta la suma tope de 17.000.000 de pesetas. Artículo tercero. — Se confiere al Comité Local de Defensa Contra Ataques Aèricos la dirección de los trabajos encaminados a lograr esa defensa y la administración del crédito que a ello se destina. Artículo cuarto. — El Ayuntamiento de Madrid, conforme a lo dispuesto en el artículo 4.º del Decreto de 26 de Juny, facilitará para la ejecución de las medidas de Defensa Passiva, el personal necesario, designándolo de entre el que esté adscrito a los servicios municipales. Artículo quinto. — El personal del Estado, del Municipio o de cualquier otra Corporación pública que figure en el Comité Local de Defensa Contra Ataques Aèricos de Madrid en las dependencias administrativas o científicas de foto, no podrá percibir por gratificación, sobresueldo, horas extraordinarias, ni ningún otro concepto, remuneración alguna de carácter extraordinario. Artículo sexto. — Las cantidades que se liberen para las atenciones de la defensa passiva contra ataques aèricos en Madrid, ingresarán en la Depósito de la Villa, devolviéndose la cuenta correspondiente por la Intervención Municipal. Artículo séptimo. — El plan de trabajo a desarrollar comprenderá la terminación de las obras de refugio actualmente en marcha, la realización de los proyectos de nueva planta y la habilitación de sótanos y fincas particulares que puedan quedar en condiciones para dicho fin, debiendo ser capaces los refugios para un mínimo de 350.000 personas. Artículo octavo. — Se faculta al Comité Local de Madrid para adquirir el material necesario a la defensa contra la guerra química. Artículo noveno. — El Ministerio de Hacienda y Economía designará un funcionario del Cuerpo pericial de Contabilidad del Estado que, asistiendo a las sesiones del Comité Local, tomará nota de los acuerdos, del mismo en orden a la inversión de fondos, con la facultad de suspender las decisiones de este orden que a su juicio vulneren lo dispuesto en los artículos 4.º, 5.º, 7.º y 8.º de este Decreto. Los acuerdos que provoquen el veto del representante del Ministerio de Hacienda y Economía, serán sometidos a la resolución definitiva del ministro de Defensa Nacional." — Febus.

Les illes Columbretes i l'illa d'Alboran no han estat ocupades. Londres, 29. — En la sessió que ha celebrat aquesta tarda la Cambra dels Comuns, Lord Cranborne s'ha referit al problema espanyol i ha afirmat que la gran majoria dels membres del Comitè de no intervenció desitgen que la política que ha realitzat fins ara sigui continuada. No hi ha cap membre del Comitè, excepte Hilda, que en la reunió de dimarts no acceptés el projecte de resolució que fou presentat, i encara ja crec que es pot esperar que àdhuc Hilda podria trobar demà el mitjà d'acceptar-la. Pel que es refereix a l'Extrem Orient, Lord Cranborne es felicita que en desplaçar de Ginebra a Brussel·les les deliberacions internacionals sobre aquest problema, hagi estat possible de fer-hi participar els Estats Units, ja que els convenis que han de celebrar-se es faran sobre la base de la igualtat i no de la qualitat dels observadors. Després, un diputat ha plantejat la qüestió de la suposada ocupació de l'arxipèlag de les Columbretes i de l'illa d'Alboran, en algunes espanyols. Lord Cranborne ha fet les següents declaracions: "Tinc informes segons els quals un vaixell de guerra francès visita recentment l'arxipèlag de les Columbretes, i un vaixell de guerra anglès l'illa d'Alboran, i ni en un lloc ni en l'altre no es descobriren vestigis de cap ocupació per part de forces alemanyes o italianes."

COMBATS VIOLENTS A L'OEST DE XANG-HAI

Xang-Hai, 29. — Durant tota la nit passada i el matí d'avui, s'ha combatut furiosament a les vores del riu Sutxou, a l'oest de Xang-Hai. Les últimes notícies declaren que les tropes xineses es retiren paulatinament de la vora del riu, sobre el qual els japonesos es disposen a llançar alguns ponts preparats a l'efecte a llur reraguardia. — Cosmos.

REANIMACIO A LA BORSA

Tòkiu, 29. — La caiguda a poder dels japonesos de Tchang i Xapel, al front de Xang-Hai, ha reanimat molt la Borsa de valors de Tòkiu, en la qual les transaccions han estat moltes i d'importància. El diari "Nihon" anuncia que es constituirà un Gran Quarter General japonès d'operacions a la Xina, sota la presidència del Mikado. El nou organisme començarà a actuar dintre breus dies. — Cosmos.

BOMBARDEIG D'USI PELS JAPONESOS

Xang-Hai, 29. — L'Agència Central News anuncia que uns avions japonesos llançaren 48 bombes contra Usi, ciutat important entre Nankin i Xang-Hai. Resultaren destruïdes unes 100 cases i resultaren moris 40 ciutadans. Els avions japonesos bombardejaren i destruïren dos cases de Xang Xeu, al ferrocarril de Nankin a Xang-Hai. — Febus.

DINO GRANDI HA REBUT NOVES INSTRUCCIONS EN EL QUE FA REFERENCIA A L'ACCEPTACIO DEL PLA BRITANIC

ITALIA PROPOSARA QUE ES FORMIN DUES COMISSIONS SOTA UNA SOLA AUTORITAT

Londres, 29. — El redactor diplomàtic de l'Evening Standard publica una interessant informació sobre les noves instruccions rebudes pel representant d'Itàlia en el Comitè de Londres, senyor Dino Grandi, en allò que es refereix a l'acceptació unànime del pla britànic. Aquestes instruccions preveuen segons l'esmentada informació, que s'afereix en el cas que una potència, o més d'una, es negués a participar en el pla. Itàlia estaria disposada a adherir-se a un acord mentre esaleixi la unanimitat entre les altres potències sobre la política que ha d'ésser aplicada per a donar efecte a les propostions britàniques. Aquestes instruccions rebudes per Grandi, donen un nou aspecte a la negativa d'Itàlia de quedar lligada a les conclusions de la projectada comissió encarregada de realitzar una enquesta sobre la importància dels emigrants estrangers a Espanya. El comte Grandi posseïx ara l'encàrrec d'explicar que aquesta reserva significa que Itàlia concedeix gran significació a la constitució de l'esmentada comissió d'investigació Itàlia potes es negaria a acceptar les conclusions del projectat Comitè en el cas que aquest no fos constituït com un organisme d'alta autoritat o si els comissaris s'apartessin dels termes del programa que els serà traçat. Per últim, Itàlia proposarà, per boca de Grandi, que es formin dues comissions col·locades sota una sola autoritat, encarregades de realitzar enquestes al camp republicà i al franquista. Aquesta autoritat superior d'amidues comissions hauria d'ésser una personalitat eminent reconeguda així unànimement. — Cosmos.

HI HA QUI COTITZA L'AVANÇAMENT JAPONES DE CARA A LA CONFERENCIA DE LES NOU POTENCIES

Londres, 29. — Els comentaris consideren que la victòria dels japonesos al front de Xang-Hai pot sentir repercussions consideratives sobre l'aspecte total de les operacions militars nipones a Xina i, sobretot, a l'esmentat sector de Xang-Hai. Després d'una batalla aferrissadíssima, considerada com la més violenta d'aquesta guerra, els japonesos han aconseguit ocupar Ta-chang, Mia Hang i Xapel, i han tallat en dues, així, les posicions xineses. La columna Tchang, que força les posicions xineses a l'oest de Ta Xang Xeu, ha rebutjat l'encuciment vers el Sud i àdhuc amenaça tallar la línia fèrria de Xang-Hai a Nankin. Els tanellers marins japonesos

A les tres s'ha reunit el Subcomitè

Londres, 29. — La reunió del Subcomitè, que havia de tenir lloc auro al matí, ha estat ajornada per a les tres de la tarda. — Febus.

LES AUTORITATS FRANCESES DEL MARROC HAN FET AVORTAR UN COMPLOT CONTRA EL SOLDADA

EL CAP DEL PARTIT ILLEGAL «ACCIO MARROQUI» HA DESAPAREGUT

Han estat detinguts els quatre caps del moviment facciós

Rabat (Marroc francès), 29. — A la Residència General han facilitat la següent nota oficial: "Els incidents registrats a Khemisset han proporcionat la prova categòrica que el partit de l'agitador Sidi Mohamed Allal El Fassi, que es titulava «Partit Popular per la realització de les reformes al Marroc», no era sinó la reconstitució il·legal del Comitè d'Acció Marroquina, dissolt per decret del Gran Visir el 18 de març últim. Es tractava d'una veritable conjura per a subvertir les poblacions contra l'autoritat i creava greus desordres a tot el país. El Resident General, de complet acord amb S. M. el Soldà, ha ordenat la detenció dels quatre principals caps d'aquest moviment facciós: Sidi Mohamed Allal El Fassi, mar Ben Abden Jelil i Mekuar, a Fez; Mohamed Lyaoui, a Rabat. Aquestes detencions es portaren a terme durant la nit del dia 29 a Fez i Rabat. Les poblacions foren previngudes que en el cas que aquestes detencions produïssin incidents, serien aquests severament reprimits per les autoritats. Firmament decidides a mantenir l'ordre,

Les autoritats adoptaren severes precaucions i posaren a totes les portes de la Medina o ciutat indígena, contingents de la Legió Estrangera, provinents de metralladores. Mohamed el Uzzant, cap del partit il·legal desomnat d'Acció Marroquina, ha desaparegut i no ha pagat ésser detingut. Es tracta d'un agitador intel·ligent, instruït i perillós. Fou seguida la seva pista per Casablanca i Fez, però més tard fou perdut el seu rastre. S'ha

(Seguís a la pàgina 2)

Generalitat

EL PRESIDENT COMPANYS ES MOSTRA OPTIMISTA RESPECTE AL CURS DE LA GUERRA

En el Consell celebrat ahir, el president Companys va donar compte de les conèxions que se fan a València amb el cap del Govern de la República. Aquestes conèxions — no cal dir-ho — foren cordials.

El president Companys, com és sabut, a conseqüència d'un referèndum que s'ha retingut a la Resolució, no s'havia pogut encara en contacte amb els periodistes. Ahir els representants de la Premsa van tenir ocasió de saludar-lo.

En preguntar-li un periodista si en el Consell s'havia tractat de la pròxima arribada a Barcelona del Govern de la República, respongué: — No era perdonar a nosaltres discutir aquest assumpte, perquè el Govern pot venir quan vulgui a Barcelona.

El periodista va reconèixer que feia un mal ús del President. Cataluny no té maralles. Si s'hi tingues no hi hauria arribat fins del nostre territori més de mig milió de refugiats. Si arribés a mitja els nostres soldats d'altres terres, es natural i lògic que vingui també a conèixer amb aquelles el Govern de la República.

Si contemplés la ciutat des del cim de les muntanyes que la circumscriuen, veuria que es pot calcular encara molt més.

Guaridó a la setmana i va parlar per radio, des de València, el ministre de la Generalitat, i assabentat el pròxim tri. Bat del Govern a Barcelona. Amb una serena i resposada, el ministre recordava als madrilenys que l'excitació que Madrid continua en el capítol de la República. "Els madrilenys — diu — inseparables en les reaccions nacionals." Després de fer aquesta afirmació i de remarcar que tots els ministres senten la solidaritat de Madrid, diu que ja comença de transferir-se a Barcelona la fe de la pròxima del C. en el mes de novembre de l'any passat. Segurament el triat no s'ha efectuat fins ara, perquè els ministres no podrien transferir-se ràpidament a Madrid, a respirar l'aire d'aquella ciutat heroica, en la somnolenta de dejuliença.

El president Companys es refereix també a Madrid heroic, i diu que haurà estat el seu rebu i que haurà tingut ocasió de veure com actua el nostre p. — Excepcionalment ho és de poder — aquest comentari és nostre — aquest fet que cada cop s'ha de veure amb més força i amb més entusiasme a les portes de Madrid.

El president Companys i el ministre de la Generalitat han afirmat rotundament que la victòria serà nostra. Mai s'ha dubtat de la força i del triomf definitiu de les nostres armes. Hem de guanyar perquè tenim raó i perquè som més forts que els adversaris. A la curta o a la llarga el dret vencerà la força.

El president Companys, en tornar del front, ha accentuat el seu optimisme.

EL PRESIDENT COMPANYS REP DIVERSES VISITES AL SEU DESPATX OFICIAL

Aquest matí, en passar el President Companys per la galeria gòtica per a dirigir-se al despatx oficial, ha conversat breument amb els periodistes, que sortien de la Secretaria de la Presidència.

El President Companys s'ha limitat a dir que havia passat el matí despatxant assumptes de tràmit a la Residència.

Més tard s'han visitat el conseller-regidor Vivenc Bernadó i l'almirall de Badalona, amb una Comissió de l'Art Fabril i Tèxtil d'aquella ciutat, que ha fet un donatiu de 20.000 pessetes.

RADIO BARCELONA LLIURA

Ràdio Barcelona ha lliurat al President de la Generalitat un talonari de 2.000 pessetes, que és la quantitat recaptada entre els seus radioafiliats fins al 30 de setembre darrer, destinada a les necessitats de la lluita contra el feixisme.

ELS EXAMENS TEORICS DELS ASPIRANTS A GUARDIES DE SEGURETAT

Demà, dissabte, a les nou del matí, tindran lloc a l'Hotel número 1 de la Plaça d'Espanya, els exàmens dels aspirants a Guardies del Cos de Seguretat de Catalunya que figuren a la relació feta en el tauler d'edictes del Tribunal.

Així mateix i a la mateixa hora, començarà la revisió mèdica i l'examen pràctic dels aspirants convocats que no s'han hagut de sotmetre.

AVIS ALS INDUSTRIALS DETALLISTES DE PESCA SALADA

El Departament de Provediments i Pesca Salada, que per a proveir-se de sardines salades i premades als magatzems centrals del carrer de Guillén, 1 i 2, hauran de passar per les Oficines de l'Inventari Departament, Avinguda del 14 d'Abril, 438, baixos, amb la tarja corresponent d'aquesta mercaderia i el rebut de contribució del tercer trimestre de l'any corrent.

En dies assenyats són:

Tarja Sèrie C: dijous, dia 1 de novembre. Tarja Sèrie A: dimarts, dia 2 de novembre. Tarja Sèrie B: dimecres, dia 3 de novembre.

Hores: de nou a set de la tarda.

SUISSA AJUDA ESPANYA HAN ESTAT INAUGURATS A MADRID UNS MENJADORS PER ALS INFANTS I LLURS MARES

A Madrid es continua l'ajut material als infants. No fa gaires dies, el ministre d'Instrucció Pública ha inaugurat l'Escola Nacional de Puercultura, la Casa Central de Maternitat i l'Institut d'Hygiene Infantil. Ara ha tingut lloc l'acte d'inauguració d'un menjador per a dones embarassades, mares que curen i infants. Aquest menjador ha estat establert pel Comitè Suís d'ajut als infants espanyols. Simultàniament amb aquesta inauguració s'ha produït una nova pluja de projectes d'obres. Tota la nit passada s'han sentit les explosions. Heus aquí l'acte, com tantes altres, que posen de manifest l'afecte que existeix entre el fetisme i la República, entre els Estats democràtics i els totalitaris.

EL DELEGAT DEL MINISTERI DE SANITAT VA DONAR LES GRÀCIES ALS ESPANYOLS COL·LABORADORS D'AJUT ALS INFANTS

El delegat del Ministeri de Sanitat va donar les gràcies als espanyols col·laboradors d'ajut als infants. El menjador, que es troba ja en ple funcionament, aixopluga prop de quaranta dones i altres tants infants. Els hi veiem tots, en el moment que els fou servit el menjar corrent. Un menjador, a més, no hi havia tristesa en aquestes dones que es senten volades d'afecte i atencions, que veuen llurs fills estimats de tots en aquesta exaltació del sentiment que produeix la barbàrie abocada sobre aquestes criatures, en forma de metralls.

Aquest ajut estranger és omplert de reconeixement, més que pel que de benefici material té per l'assistència moral que significa. Ella és un reconeixement de l'altura moral que inspira la nostra independència, i ella és també una acusació contra els bàrbars que, sense benefici guerra de cap mena, es dediquen a l'assassinat a mans nues.

El nostre Govern, ple de la preocupació de la guerra, presta a la vegada una atenció singular envers els infants i les dones de Madrid. La tasca que a benefici d'ells ve efectuant, és enorme. És difícil el cas, en aquesta mena de dramàtics, que mai no han estat atesos a Madrid amb igual eficiència les mares i els infants mancats de recursos econòmics. Com un avanç del que ha d'ésser la societat que està inaugurant a Espanya, la misèria s'està extirpant. En els temps de la monarquia hi havia famílies que emmalaltaven de fam i de misèria en horribles estats. Aquest cas no es dona actualment.

Aquesta tasca que el nostre Govern ha portat a terme i perfecciona cada dia, ha tingut aquest homenatge del Comitè Suís als infants espanyols, que així signifiqui, principalment, aquesta col·laboració suïssa als infants i a llurs mares.

DISTRIBUCIÓ DE SUCRE

L'Oficina de Sucre, Sacarina, Llet i colònies del Departament de Provediments, fa arribar als industrials transformadors de sucre que la distribució per a l'ura respectives industrials ha passat a dependre de la Conselleria d'Economia.

Pel que fa als organismes oficials, cooperacions de Barcelona, el repartiment d'autoritzacions per a l'industrialització de sucre s'efectuarà, a partir de la propera setmana, sota la següent classificació:

Dijous: Clíniques i Cooperatives; dimarts: Assistència Social; dimecres: Mercaderes i Detallistes de cafe; dijous: Indústries de Guerra; divendres: Coses armades.

Per als cafès, bars i restaurants resta establerta l'hora de nou a tretze del matí, d'aquí amb la numeració de fitxes que es detalla: Dilluns, del núm. 1 al 425; dimarts, del 426 al 850; dimecres, del 851 al 1.275; dijous, del 1.276 al 1.700; divendres 1.701 i posteriors.

A remarcar que no serà lliura de cap autorització després dels dies fixats.

Així mateix, bars i restaurants de

FRONTO NOVETATS

Demà, dissabte, a les quatre de la tarda, a estela.

AZCOE - BASURCO contra CANTABRIA - RICARDO NI, a un quart d'ona, a pais.

GALLARTA III - FEREA contra NARRU II - JAUREGUI

L'ORDRE PUBLIC

ES DETINGUT UN NOI QUE VOLIA APODERAR-SE D'UN AUTO

A la Plaça de la Universitat fou detingut ahir el noi de 14 anys, Enllí Querol, el qual acabava de trencar el vidre d'una de les finestres d'un auto.

Segons va declarar, aquest era un procediment per a furtar el cotxe, car si no es presentava ningú després del trencament del vidre, era senyal que el seu propietari era lliure.

SON POSATS A DISPOSICIO DEL JUTJAT ESPECIAL, ELS SUPLENENTS COMPLICATS EN L'ATEMPTAT CONTRA EL CONSELLER COMORERA

Aquest matí, la policia posà a disposició del Jutjat especial els 12 detinguts que hi havia a la Prefectura, suplenents complicats en l'atemptat frustrat al conseller Comorera.

Se detingut han restat als calabossos del Palau de Justícia.

ABSOLUCIO D'UN PROCESSAT

Al Tribunal Popular número 1 s'ha vist la causa seguida contra Enric Vives Moya, seguit de Curatell, acusat d'un delictu d'abusus dehonorable.

El jutge tingué lloc a porta tancada.

El Jutge dictà veredicte d'absolució per al processat, i al mateix temps presentà una denuncia contra els que acusaven el delictu, que fou per tractar-se d'una denuncia falsa.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

Més notícies de l'estranger

HA DIMISSIT EL RECTOR DE LA UNIVERSITAT DEL CAIRE

Londres, 28. — Cugniquen d'El Caire que el rector de la Universitat egípcia Ahmed Lutfi el Bayou Baki, ha dimisit. S'han reproduït les col·lisions entre els estudiants i el personal de la universitat. La policia, atenent-se a les ordres rebudes, s'abstingué en absolut d'intervenir en la contesa. — Cosmos.

TRIUMF DE LA UNIO NACIONAL A SIRIA

Beirut (Siria), 28. — El resultat final de les eleccions legislatives de Siria confirma plenament el triomf de la Unió Nacional Siria, que guanya els 42 llocs en competició. El president de la República ha nomenat 21 diputats complementaris més, i entre aquests últims es compten el president del Consell, Khazimeddin Akhbar i el líder de l'oposició Bechara Khury. — Cosmos.

SETANTA-CINC ACUSATS

Rio de Janeiro, 28. — Davant el Tribunal per a la defensa de l'Estat han comparegut setanta-cinc persones acusades d'haver participat en els successos revolucionaris del 1935. Quasi tots els acusats han estat condemnats a penes que oscil·len entre un i cinc anys de presó. — Cosmos.

COMITE D'ARBITRATGE

Ciutat de Mèxic, 28. — Per intervecció del Govern federal s'ha constituït un Comitè d'arbitratge encarregat d'estudiar les diferències entre els patrons i obrers petrolífers. No podran organitzar-se vaguetes fins que l'arbitratge haurà publicat les seves conclusions. — Cosmos.

EL SERVEI AERI BERLIN-BAGDAD

Berlin, 28. — La Luftwaffe anuncia que els seus avions han inaugurat el servei regular aeri entre Berlín i Bagdad. Aquesta línia serà prolongada més tard fins a l'Extrem Orient. D'aquesta forma portarà Alemanya dues línies aèries amb l'Àsia Oriental. — Cosmos.

EDEN A BRUSSELLES

Londres, 28. — Dilluns a la nit Eden partirà cap a Brussel·les. — Cosmos.

Itàlia vol aïllar la U. R. S. S.

Londres, 28. — Davant la reunió d'aquest tarda del Subcomitè de no intervenció, hum crida l'atenció dels diferents delegats perquè no deixin sorprendre la seva bona fe per les intervencions

VIDA MILITAR

PRESENTACIONS

Es donen la immediata presentació en aquesta Comandància Militar, Secció de Personal i Assumptes Generals, dels capitans Claudi Boscà i Naves i Josep Corries Amorós. Afferes de complement, Octavi Paus Trench, Jacint Goma Tello, Victòria Carreras Vilà, Ignasi Forta Sabatanyà i Francesc Torres Font. Sergentia Major, Ponsell i Joan Pagan Gual, i mar del soldat Jaume Beltran Barres.

ORDRE DEL GRUP DE TRANSMISSIÓ

Se posa al comandament de tot el personal d'aquest grup de Transmissió, que efectua curs ambulatori, curs expedient d'admissió i es troba guanyant competència, que ha de presentarse al proper dia, dia primer de novembre, a les Oficines d'aquesta unitat (Secció d'Inspecció) al carrer Anglès 8 Barral. Per als efectes de la correspondència de comissari.

344 BRIGADA MIXTA

Se posa al comandament orga oficial, classes i tropa que pertanyen a la 14 Brigada Mixta, que poden passar a cobrir llocs vacants del men de setembre a la Delegació de la segona Brigada Mixta, de primer grau, de des a una i de quatre a set.

LA TERRERA REGIO AEREA AGRARIA LES FELICITACIONS

El lloc coronel cap de la tercera regió aèria, en la impenable de constituir paràgrafament les felicitacions que començament de l'any 1937, de les seves actuacions victoroses dels seus pilots en la defensa d'aquest sector, contra l'aviació italiana, ha de fer pública per mitjà de la premsa, que personalment i en nom de totes les forces a les seves ordres agracia aquelles realitzacions, i vol fer constar que amb aquesta actuació la gloriosa aviació espanyola no ha fet més que complir amb el seu deure, i tal com es desprèn de la següent relació de noms que seguirà per aquest canvi i amb el mateix comportament.

Un altra explosió a l'Hospital Clinic

Madrid, 28. — Ahir a la tarda, a les quatre, es produí la segona explosió del dia a l'Hospital Clinic.

Hem documentat al l'explosió fou provocada per rebu o a, al contrari, fou originada pel rebu a algun petit dipòsit de dinamita el foc que es produí amb motiu de l'explosió del matí. El rebu produí un dels que quedava al·lucinat davant la força explosiva que ahir destruïren el nostre edifici. Els de l'explosió, sense que en trobar-se aquest quarter en situació compromesa, aïllat de la resta de l'edifici, i davant la possibilitat que un dia pogués servir de reduïda ofensa als nostres soldats, no estratègicament aconseguí decidim sobre la seva sortida. Com és lògic, l'explosió no va afectar les nostres línies.

Quasi a la mateixa hora, un artil·leria alemany van fer foc ràpid de canó contra la població civil i van fer molts danys i víctimes. El nostre foc de canó i de morters els va destruir i els va matar. Els nostres soldats, amb el suport dels nostres avions, van destruir els canons i els morters dels alemanys.

Creació d'una Clinica

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Albert, ha rebut aquest matí dels periodistes i els ha manifestat que ahir quedà constituïda, sota la seva presidència, la Junta de Govern de la Clinica de la Conselleria General d'Ordre Públic, que ha estat creada per ordre del seu departament.

—Aquesta Clinica — assabentat — representava un esforç de col·laboració, per part de l'Oficina Espanyola de la Conselleria i dels funcionaris de la plantilla de la Conselleria, i al mateix temps esperem que serà un lloc d'unió entre tots els funcionaris dels serveis de la policia i seguretat que presten servei en el territori de Catalunya. És un pas que hem donat en la reorganització dels serveis d'ordre públic.

Després d'això:

—Demà prendrà possessió del comandament de les forces de Seguretat de la plantilla de la Conselleria el tinent coronel Puig, designat a proposta de la Inspecció General.

Crec — acabà dient — que amb la seva col·laboració i la dels qui fins ara han exercit aquestes funcions, podrem aconseguir profitosament la reestructuració de l'organisme adrejat per a Catalunya, essent a la mateixa temps, com sempre ha estat, una sòlida garantia per la causa de la República.

DURRUTI!

El delit de guanyar la guerra féu que morís davant dels seus valents milicians. Nosaltres, per revaloritzar aquest sacrifici noble, cal que guanyem la guerra. No oblidéssim, però, que l'èxit no és solament un problema de combatents ben disciplinats i no mancats d'orientació perfecta; és un problema, també, de rearguarda ben cohesionada i perfectament articulada, per tal que respongui degudament a les necessitats imperatives de l'hora que vivim.

Més de seixanta morts en una topada entre falanxistes i reugetès

Lloc de Comandament. — Se sap que a l'acte de concentració del Sindicat Esportiu Universitari, verificat a Burjos i en el qual parlà el general Franco, se produïren seriosos incidents, la causa dels quals fou la rivalitat existent entre reugetès i falanxistes, que després han tingut nombroses repercussions.

A Pamplona es produí una topada entre ambedos bàndols i se'n van morir molts, a conseqüència dels quals hi hagué seixanta morts.

Ara, per tal d'aconseguir la unitat política desitjada, ha estat expulsat el cap provincial de "Falange Española Tradicionalista", però s'ha aconseguit molt poca cosa amb aquesta mesura i d'altres de la mateixa índole, perquè reugetès i falanxistes estan sempre mal barrejats, per la qual cosa s'ha creat una situació insostenible a les autoritats faccionades a Navarra, on, per altra part, l'encasellat de subalterns i l'elevació de llurs preus contribueixen a mantenir el descontentament entre les masses populars.

DIUMENGE, UNA MATINAL DE BOXA AL PRICE

El projecte de convertir les reunions que es celebren al capvespre en matinals, serà realitzat el vinent diumenge, que haurà inaugurat la sèrie de matinals que se'n projecta el Sindicat de Boxadors.

La reunió inaugural tindrà com a nax "reclú" el combat Deigado-Hilaguez. Es evitent l'intervenció d'aquest exemple, puix que si el combat és un "punch-out" de qualitat, el seu contingut pot passar per un dels més durs batallats en la categoria dels boxadors.

Altres encontres completaran el cartell d'aquesta reunió, que serà a preses eminentment populars.

FREDD APOSTOLI NOVAMENT VENCEDOR

Filadèlfia, 28. — En un combat de boxa celebrat en aquesta ciutat, el campió mundial del pes mitjà, Fred Apostoli, ha vençut per a. l'èxit al segon "round", Tony Celly, el qual havia visitat ja el seu quart vespede, dos en cada vespede. — Cosmos.

ARCHAMBAUD, BAT DIVERSON RECORRIS CICLISTES

Roma, 28. — El corredor ciclista francès Archambaud ha establert avui nous rècords mundials sobre les distàncies de 10, 15, 20 i 25 quilòmetres. També ha batut el rècord mundial de la mitja hora, en què ha cobert una distància de 23.650 quilòmetres. — Cosmos.

Aquest mati les bateries de Montjuic ha fet fugir un avió fàcció que volava sobre el mar

Aquest mati, a un quart de set, ha sentit vol un hidro avió fàcció que volava sobre el mar, per la qual cosa les bateries de Montjuic han

Ajuntament

L'Ajuntament ha acordat instituir una Medalla de la Defensa de Barcelona per a premiar aquells que es distingeixin en la protecció de la població civil

EXTRACTE DELS ACORDS PRESSIONS ENTRE ALTRES, PEL COMITE MUNICIPAL PERMANENT EN LA SEVA SESIO DEL 28 D'OCTUBRE DEL 1937

Instituir una Medalla de la Defensa de Barcelona, o una altra distinció per l'èxit, per a poder premiar aquells que per llur conducta heroica i per llur conducta abnegada, més d'hagin distingit en la protecció de la població civil de la nostra ciutat.

Repartir els consellers de la Muni-

Justicia

ABSOLUCIO D'UN PROCESSAT

Al Tribunal Popular número 1 s'ha vist la causa seguida contra Enric Vives Moya, seguit de Curatell, acusat d'un delictu d'abusus dehonorable.

El jutge tingué lloc a porta tancada.

El Jutge dictà veredicte d'absolució per al processat, i al mateix temps presentà una denuncia contra els que acusaven el delictu, que fou per tractar-se d'una denuncia falsa.

ABSOLTA UNA DONA ACUSADA D'HAVER-SE APODERAT D'UNA QUANTITAT QUE PROCEDIA D'UN ROBOTORI

Davant el Tribunal Popular número 2 se celebrà la causa contra Enriqueta Canovese, a la qual un fill seu de 9 anys lliurà més de mil pessetes que havia robat, i ella no les havia quedat sabsent la seva il·legítima procedència.

La sentència fou absolutòria.

UN DOCUMENT DELS ASOS DE L'AVIACIO FRANCESA

«ELS AVIADORS FRANCESOS DECIDIXEN OBRAR DES D'ARA AMB TOTES LES FORCES SANES DEL POBLE PER A SALVAR A LA HUMANITAT DE LA RUINA I DE LA GUERRA»

París, 29. — Els asos de l'aviació francesa a baix cementada, figures destacades de la guerra i de la post-guerra, de l'aviació militar i de la comercial, han llançat el següent missatge, que publica la Premsa, contra la pirateria aèria:

«Els aviadors francesos, reunits al si de la Comissió d'Aviació del Front Universal de la Pau, adreçen a tots els pobles del Món per tal de salvar a la Humanitat de la ruina i de la guerra, un missatge de solidaritat. Adreçem a tots els aviadors del Món per a demanar-los que s'ajuntin a ella i ajudin aquest gran moviment popular, que solament perseguirà un objectiu: la defensa de la pau i de la Societat de Nacions.»

En el mateix moment que resson per diferents costats crida de guerra i de dolor, en el moment que gravitem damunt la pau del Món pesades ameneses, cada aviador digne d'aquest nom, condemna els actes de pirateria aèria, vinguin d'on vinguin.

Els aviadors francesos decideixen obrar des d'ara amb totes les forces sanes del poble per tal de salvar a la Humanitat de la ruina i de la guerra.

Signat el document: Bouscrot, René Fonck, Edéi Lecointe, Delmotte, Coda, Costes, Bellonte, Guerrero, Coupet i Crespy. — Coe-mos.

Nota internacional CANVI DE PRESIDENT

En el moment que el Subcomitè de no intervenció sembla que hagi de prendre acords definitius, Anthony Eden deixa la presidència que havia assumit darrerament i torna a ocupar la lord Plymouth. És aquest un detall que aparentment no té cap importància, però que no deixa d'ésser simptomàtic. Mister Eden, se'n torna a les seves activitats supercomitè i el president torna a presidir. Mentrestant, hi ha hagut i hi ha encara canvis d'impressions, converses entre el representant de la U. R. S. S. i el ministre anglès, preparant, finalment, un canvi d'hora. La reunió que ha de celebrar-se aquest matí ha estat ajornada per a la tarda.

Podríem dir que la no intervenció ha arribat al moment crucial de la seva vida. El mateix que el personatge de Shakespeare, s'ha trobat davant del dilema d'ésser o no ésser. És a dir, fer sentir el seu pes damunt les cancelleries i posar ratlla a les ambicions feixistes, o bé no ésser a desgrat de subsistir externament.

Mussolini s'ha avançat al Comitè de no intervenció i, aprofitant l'intercanvi de la «marxa sobre Roma», ha fet sentir la seva veu imperialista. Vol pau amb comandament a les seves mans. Pau amb camí lliure per a les ambicions feixistes. Pau amb cessió de colònies africanes als «nazis». Pau, esgrinyant els interessos d'Anglaterra en el moment que aquesta té en el teler diplomàtic el tractat, o conveni, o canvi de notes que ha ordit mister Chamberlain.

El Subcomitè haurà d'actuar avui sota la impressió d'aquesta actitud provocativa de Mussolini. El problema dels «voluntaris» vindrà farcit d'aquesta pose mussoliniana, i mister Eden, des de l'ombra del seu despatx del ministeri d'Asser Estranger, haurà de veure si abans de la reunió ha trobat una fórmula que posi fre a la procacitat del dictador italià.

Mentrestant, Hitler calla. Sembla que hagi confiat al seu company d'ais la tasca d'obrir camí, o que aquest s'hagi imposat definitivament al dictador alemany.

França calla. Probablement deixarà sentir la seva veu a l'hora de la reunió i, com tot sembla predir, reforçarà la posició anglesa. Juntes, les dues democràcies poden aturar Mussolini, i és de creure que reixin.

L'afar d'Espanya, doncs, estarà avui mediatitzat al Subcomitè per una sèrie de factors que tenen importància transcendental per a alguns dels Estats que han d'estudiar-lo.

Aquests altres factors són, segurament, els que hauran donat més feina a mister Eden i els que l'han portat a l'abandonament

de la presidència del Comitè de no intervenció a mans de lord Plymouth.

No trigarem gaire hores a saber si aquest canvi de president ha permès al ministre d'Asser anglès de resoldre en la qüestió d'Espanya el problema britànic del Mediterrani i de les colònies. Hem de creure que sí, i que Mussolini haurà parlat simplement per als comentaristes.

AUGMENT DE SALARIS

París, 29. — Des d'ahir, dijous, els indígenes de les regions de Casablanca, Fez, Marrakech, Oujda, Rabat i Port Lyautey han rebut un augment de salaris d'un 40 a un 30 per 100, segons les regions. — Fabra.

LES MANIOBRES NAVALS AL MAR NEGRE

Moscou, 29. — L'Agència Tass anuncia que han acabat les maniobres navals al Mar Negre. Els exercicis han demostrat l'excel·lència de l'entrenament dels homes i la qualitat del comandament i del material. — Fabra.

EL NOU GOVERNADOR DEL BANC DE FRANÇA

París, 29. — El Diari Oficial anuncia que ha estat nomenat sub-governador del Banc de França, Breard de Souangeur, en substitució de Guiraud, nomenat governador honorari. — Fabra.

TRONCOSO DEMANA LA LLIBERTAT

París, 29. — L'anomenat comandant Troncoso, cap del terrorisme franquista a França, detingut després del fracassat assalt al submarí C. 2, anclat a Brest, i detingut després, ha presentat una demanda de llibertat al jutge. Diu que el seu càrrec militar, com a comandant de l'«Exèrcit espanyol», el lliga, amb paraules d'honor, a mantenir-se a la disposició del Tribunal fins que sigui entesa la causa. — Fabra.

JORNADA TRANQUIL·LA

Fez, 29. — Per bé que continua l'interferència a Fez, la jornada ha estat tranquil·la i el servei d'ordre, impecable, no ha hagut d'intervenir. Hom deplora, no obstant, un accident, ocorregut en esclatar una granada recollida per un jove indígena, la qual feroçment pesona, entre vella i tres cristians. La policia ha detingut dos agilitadors; les delegacions de notables de les delegacions continuen testimoniant la fidelitat al cap de la regió. L'ocupació militar es mantindrà com a mesura de seguretat. — Fabra.

HOM DEMANA LA CONSTITUCIO D'UN NOU ESTAT

Londres, 29. — L'Agència Reuters comunica que a Pequín, per votació d'una delegada que representava 2.000.000 de mongols i 500.000 xinesos, es demanà la constitució d'un nou Estat. Després d'un minut de silenci de Genegis Khan, el príncep Tehsan, cap del moviment autonomista mongol, ha declarat que el Poble mongol estava salvaguardat pel Japó i que ha d'avançar fins a la fundació d'un nou Estat que ajudi l'Àsia a lluitar-se del comunisme i del jou de l'home blanc. Afegí que la Mongòlia exterior ha sucumbit als manegs soviètics, però que es destinarà molt aviat. Malgrat que les fronteres del nou Estat no hagin estat definides, comprendran, segurament, la major part de Selyuan i el nord de Xahar. — Fabra.

LA U. R. S. S. NO PAGARA MES QUOTES

Londres, 29. — L'Agència Reuters crea poder afirmar que el Govern de la Unió Soviètica ha comunicat al secretariat del Comitè de no intervenció que cessarà de pagar les quotes per al finançament del sistema de control.

Hom afegeix que aquesta decisió no significa, ni molt menys, la retirada definitiva del Comitè de no intervenció. D'altra banda, s'assegura que si el control fos restablert, la U. R. S. S. tornaria a pagar les quotes. — Fabra.

EDEN I CIANO NO ES VEUREN

Londres, 29. — Als mitjans autoritzats, hom document alguna informació de premsa, segons se qual, era imminent una «reunió» Edén-Ciano abans de la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

EL VAIXELL «STANRAY» EN LLIBERTAT

Londres, 29. — Als mitjans oficials s'afirma que el vaixel·l «Stanray», capturat pels rebels espanyols al davant d'Aviella, gràcies a la intervenció dels capitans de dos destructors anglesos que feren observar que el «Stanray» no havia estat capturat dintre les algunes jurisdiccions espanyoles. — Fabra.

EL PREMI NOBEL DE MEDICINA

Estocolm, 29. — El Premi Nobel de Medicina ha estat concedit al professor hongarès Szent Gyorgy. — Fabra.

DISSISSIO

Londres, 29. (Urgent). — L'Ait Comissari britànic a Palestina ha dimissió, per motius de salut. La dimissió ha estat acceptada, però encara no se sap qui el substituirà. — Fabra.

EL FRONT PATRIOTIC AUSTRIAC

Vienna, 29. — El canceller Schuschnigg ha presidit avui la reunió del Comitè Directiu del Front Patriòtic, reunió verament important en vigílies de l'arribada definitiva de la llista dels adherents.

En aquesta reunió, el canceller ha pronunciat un discurs en el qual s'ha abordat la qüestió de les relacions austro-alemanyes, ha ratificat la validesa de l'acord de l'11 de juliol de l'any passat, i s'ha estès en consideracions sobre la política interior.

Schuschnigg ha manifestat que la condició essencial per al manteniment en vigor del pacte acordat és: «per una banda que no estiguem en perill de la llibertat i la independència d'Àustria, i per l'altra banda, que tota l'activitat política a part del Front Patriòtic sigui evitada». — Fabra.

JA ESTA ENLESTIT EL PROJECTE

Londres, 29. — S'assegura que els elements tècnics ja han elaborat un projecte complet sobre la composició i competència de les comissions internacionals per tal de fer un cens dels voluntaris i vigilar-ne la retirada. — Fabra.

PERIODISTA FEIXISTA EXPULSAT

Tunis, 29. — Les autoritats han decretat l'expulsió del periodista italià Occhipinti, per haver publicat en una revista feixista violentes atacs contra les autoritats de Tunísia. — Fabra.

CONDEMNATS A MORIR DE FAM

Dantzig, 29. — En alguns restaurants d'aquesta ciutat han aparegut per primera vegada uns cartells en els quals hom prohibeix l'entrada als jueus. — Fabra.

ENCARREGAT DE FORMAR GOVERN

Brussel·les, 29. — El rey ha encarregat De Man la formació del nou Govern. De Man ha acceptat. — Fabra.

EL DICTADOR DE L'ECUADOR

Quito, 29. — El general Albert Enriquez, cap suprem de la República, ha declarat que els elements civils tindran majoria al nou Ministeri. Serà garantida la llibertat de premsa; a tal efecte ha estat autoritzada la reparació de «El Debate», suspès durant la dictadura de Past.

No es podrà sortir del país sense prèvia autorització del Govern, especialment els antics funcionaris. De moment, els comptes corrents resten subjectes a un sever control. — Fabra.

1.000 DIAMANTS EN UNA CAIXA DE LLUMINS

Colònia, 29. — Amagats en una caixa de llumins, un oficial de la Dama ha descobert 1.000 diamants tallats, a poder d'un contrabandista belga, el qual ha estat posat a disposició del Jutjat. També ha estat detingut un còmplice del contrabandista. Els diamants, així com els automòbils que empraven els contrabandistes, han estat incautat per la policia. — Fabra.

NOU CAP SUPREM DELS FEIXISTES

Roma, 29. — El secretari del Partit Feixista ha estat nomenat cap suprem de les joventuts feixistes. — Fabra.

KEMAL ATATURK VISITA TATARESCO

Ankara, 29. — Tataresco rebé durant dues hores la visita de Kemal Ataturk. També el visità el cap del Govern. — Fabra.

FERITS EN UNA TOPADA

Oran, 29. — Els indígenes que la matmada del dijous es reuniren a Ujja, al voltant de la nova «Klamb», foren invitats a dispersar-se, però acourant la policia a cops de pedra. La tropa intervingué i donà una càrrega contra la multitud. Hi ha 30 ferits, entre ells un agent. — Fabra.

ALS LEGIONARIS ITALIANS MORTS A ESPANYA

Roma, 29. — Mussolini ha lliurat aquest matí set anelles d'or, 49 medalles d'argent i 29 medalles de bronze, a títol postum, als legionaris italians morts a Espanya. La cerimònia tingué lloc a la Plaça Venècia, davant el monument al soldat desconegut. El ministre d'Asser Rudolf Hess i la seva delegació assistien a la cerimònia. — Fabra.

LA TRANQUIL·LITAT ES ABSOLUTA

París, 29. — Hom ve la impressió que les autoritats franceses del Marroc han aconseguit fer avortar un veritable complot contra la sobirania del país, fomentat per agitadors influents des de l'exterior.

La tranquil·litat ara és absoluta a tot el protectorat i la policia es dedica a desvetllar ota la trama del complot i detenir els complicats.

El resident de França, general Nogues, de complot acord amb el soldat, ha ordenat la detenció dels principals agilitadors nacionalistes. — Coe-mos.

TOPADA AMB LA POLICIA

Casablanca (Marroc), 29. — La tranquil·litat en tot el territori és absoluta després de la detenció dels

LA CONFERENCIA DE BRUSSELLES. HOM DIU QUE EDEN, CIANO I VON NEURAHT CELEBRARAN DIVERSES CONFERENCIES

París, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

NO TOTS ELS BISBES I ARQUEBISBES ESTAN AL COSTAT DELS «CATOLICS» DE FRANCO

Hendaya, 29. — Acabada la campanya del Nord, la Premsa del camp reu espanyol es dedica a fer comentaris sobre què representen una part i altra de les que actualment divideixen Espanya.

Un dels punts que més interès tenen els rebels a destacar és que de 61 diòcesis que té Espanya, només els prelatos de Tarragona i Tortosa han deixat de signar (voluntàriament) el manifest col·lectiu del bisbat.

Es tracta, en ambdós casos, de representants dels sentiments auto-

Les autoritats franceses...

(Ve de la primera pàgina)

capa nacionalistes. Només s'ha observat alguna agitació a Fez, Rabat i Casablanca, a l'hora dels rusar a les mesquites. Els manifestants es limitaren a cridar i protestar contra les detencions. Una gran part del comerç arab i jueu tanca les seves portes.

Tota la Premsa del marroc comenta extensament la detenció dels líders del Comitè d'Acció Marroquina i del Partit Nacionalista.

«Le Petit Marocain» de Casablanca critica l'acció de les autoritats basant de rei els incidents que semblaven de caràcter endèmic. Aconseilla al Govern que investigui les causes dels incidents i els combats. S'oposa que els propis francesos donin la pauta als indígenes, portant al Marroc llurs propis discòrdies polítiques i socials.

A Casablanca s'ha produït una líllegera topada entre els manifestants i la policia, resultant ferits i detencions.

Es concedeix gran importància a la detenció a Fez d'un indígenes anomenat Bou Ayad, sobdit britànic, que gaudia d'extraordinària influència al si del Comitè d'Acció Marroquina. — Coe-mos.

LA NEGATIVA OFICIAL D'ALEMANYA

Berlin, 29 (urgent, a les 13). — Oficialment, el Reich rebutja d'assistir a la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

LA NEGATIVA OFICIAL D'ALEMANYA

Berlin, 29 (urgent, a les 13). — Oficialment, el Reich rebutja d'assistir a la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

LA NEGATIVA OFICIAL D'ALEMANYA

Berlin, 29 (urgent, a les 13). — Oficialment, el Reich rebutja d'assistir a la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

ALEMANYA NO ASSISTIRA A LA CONFERENCIA DE LES NOU POTENCIES

Brussel·les, 29. — Notícies procedents de Berlín indiquen que el Reich no acceptarà participar a la Conferència de les Nou Potències.

Encara que no es coneixen els motius en què fonamentat el Reich aquesta negativa, és evident que el Govern de Berlín vol evitar de pronunciar-se sobre el conflicte sino-japonès. El pacte anti-Komintern, signat amb el Japó, el col·loca en una situació difícil i, per altra banda, els seus considerables interessos a Xina fan que no desitgi pronun-

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

LA NEGATIVA OFICIAL D'ALEMANYA

Berlin, 29 (urgent, a les 13). — Oficialment, el Reich rebutja d'assistir a la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

LA NEGATIVA OFICIAL D'ALEMANYA

Berlin, 29 (urgent, a les 13). — Oficialment, el Reich rebutja d'assistir a la Conferència de Brussel·les. — Fabra.

LES NACIONS DESTRUCTORES SON TRES: ALEMANYA, ITALIA I JAPO

«Si voleu utilitzar l'embargament de la neutralitat com a instrument de pau, hem d'utilitzar-lo contra les nacions que porten el món a la catàstrofe»

Nova-York, 29. — L'atenció es concentra en la ruptura d'hostilitats a la Xina del Nord, i aquest fet és relacionat amb la política de neutralitat. L'opinió general que recull la Premsa, és que la Llei de Neutralitat del 1937, que la Llei de Neutralitat d'Espagna, no donarà cap resultat i, per tant, ha d'ésser derogada.

Després de banda les manifestacions del senador J. Hamilton Lewis, el qual assegurà que està arrosegant els Estats Units en menys d'una hora a les hostilitats, els portaveus d'opinió més serens atribuen a rams més fonamentals.

En essència diuen que l'embargament que estableix la Llei de Neutralitat no pot aplicar-se a les hostilitats sino-japoneses, perquè constituiria una intervenció a favor del Japó i contra Xina, i és interessos imperialistes dels Estats Units necessiten una actitud contrària. En continuar aquest raonament troben que un embargament, basat en la neutralitat, concediria al Japó els drets de bel·ligerència, que compta el dret de detenció i registre dels vaixel·ls americans per contraban de guerra. Xina, en atorgar-li la bel·ligerència, tindria el mateix dret, però la manca de Marina de guerra, seria un obstacle al seu exercici. D'aquesta manera, Xina se trobaria impossibilitada de proveir-se de material de guerra als Estats Units, mentre el Japó, que no basta gairebé per complir, tindria poca obstacles.

Mentre Alemanya, Itàlia i el Japó continuen llur cursa infame sense ésser molestats per la «neutralitat», el Govern legití d'Espanya, nascut amig, es troba amb què és l'única nació embargada per la seva amiga Nord-América. I aquest fet era quasi sentit les atencions que diuen haver rebut de bona font, a Brussel·les de celebració converses entre Edén amb Ciano i von Neurath, i hom té l'esperança que en curt algun acord satisfactori en relació amb la situació d'Espanya.

Els còrrecs oficials de Londres continuen documentant aquestes informacions. — Coe-mos.

EL DISCURS DEL MINISTRE DE LA GOVERNACIO
«UN SOL PROPOSIT APAS-
SIONA EL GOVERN: VENCER»

«El nord de la Península s'ha perdut per a la República, no perquè l'hagin guanyat els rebels, sinó perquè el Món va admetre que ens el destruïssin sense repugnància Alemanya i Itàlia»

«SE'NS FA UNA GUERRA DESAPIADADA I BRUTAL, I NOS-
ALTRES FAREM UNA PAU DURADORA I LABORIOSA»

Madrid, 29. — El ministre de la Governació ha pronunciat per ràdio aquest matí un discurs del qual per la seva molta extensió, publiquem solament els paràgrafs més interessants:

«L'elecció de Madrid com a tribuna específica del Govern, no és un cas de força, és una decisió de la qual el cap del Govern volgué justificar que qualque dia almeny la mobilitat a què la guerra obliga el Ministre, la capitalitat d'Espanya és aquí, en aquest Madrid, incomparable en les seves reaccions nacionals»

«Si en alguna ocasió el Govern tal i com avui està constituït, sentís la necessitat de fugir — permeteu-me que aquí el carrer s'aproximi per a parlar — a algun altre lloc, jo no diria que s'hauria de fer. Els ho he dit ja i ho diré de nou: el Govern no pot abandonar el seu domicili»

«Molt menys d'alguna altra manera que no ho hagin previst com millorent viatges restringits a la capital han tingut cura d'anar aplicant la seva nacionalitat de Madrid els ministres. No és jo de qui demana que se'ns compti com a sacrifici l'existència de la nostra responsabilitat, l'autoritat dels nostres treballadors, l'existència de contrarietat i les proves de tota mena per les que el Govern ha de passar, en conformitat amb el que se'ns reconegui un sol país delatador si de renunciar a Madrid»

«Els que hi han vingut treballar saben que ho no hi ha cap altra opció que no sigui la d'aquí. És aquí on s'ha de treballar, és aquí on s'ha de defensar, és aquí on s'ha de morir»

«Des dels ministres se'n va anar a Madrid per defensar-se de la voluntat i rebre el seu imperi»

«Algun dia, doncs, arriba a vostres oïdes la notícia que el Govern ha fugit, sapigueu-ho segur, madrieny: el tindreu aquí»

«Ara aquesta garantia que pot ésser-vos oferta en ferm, pot ésser renunciada a tota mena de suggeriments maliciosos, pel que fa al trasllat del Govern a Barcelona. El trasllat de Madrid a Barcelona és una decisió política, no és una decisió tècnica»

«El primer a beneficiar-se d'ell, com resulta d'observar el cap de l'Estat. La seva residència a Barcelona té molta més de caràcter de comoditat que de necessitat»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

D'AHIR I D'AVUI
ELS PROMOTORS DE LA LLUITA ACTUAL

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«El Govern a València, no és una decisió política, és una decisió administrativa»

«Catalunya»

RECEPTOR

ENTORN DE L'ACORD DE NYON

El secretari de la Federació Nacional de Sindicats Marítims de França...

El subministrament de rodes d'aerodroms d'Amèrica s'ha vist afectat...

Ja anem veient com és d'espantosa la situació econòmica d'Itàlia...

Uns altres que es porten bé amb els xinesos

El país australià refusa la desbarregada dels vaixells japonesos...

ELS EXISTENTS EN CARA ASSASSINEN GENT A ANDALUSIA

De Gibraltar ens diuen que uns refugiats procedents de Màlaga...

La setmana passada —han dit els individus entrevistats— foren afollats...

Això fora dels assassinats comencen en arribar a fer registres dels "cortijos"...

UNA EXPOSICIÓN A SUECIA QUE DONA BONS RESULTATS

Estocolm. — Després d'una visita a Göteborg...

EL POBLE JAPONÈS NO VOL LA GUERRA

Nova York. — El doctor Charles T. Leber...

Un altre trimotor facciós abatut

València, 28. — Ministeri de Defensa Nacional.

En intentar l'aviació facciosa ombrorajar moviment...

Ja està bé que el Poble francès és gèrrerol de assolir amb grans manifestacions...

El dia de Savona, ha agafat els cubs fins que possen. Dues el passat mes de setembre

L'EFICACIA DE LA REVOLUCIO ESPANYOLA La Indústria Vidriera i el seu Art

INESTELLABLES

Vidre usada, vulgarment, com un bot de malalt i destrucció...

— ¿Podem dir que és això dels vidres inestellables? — ho em pregunta.

— Intentar de fer-ho; ara que si en el relatiu, per ventura obligat a no poder-se casar amb el secret de la fabricació...

— Ja hi cal, tant mateix — em replica el company — es tracta d'un vidre que no s'estella.

— Sí, així és, no es parteix ni en trossos, s'estalla únicament.

— ¿I pots fer-ho a pedrades i fins i tot a tret, a llança de les balles dels fusells i de les metralladores...

— És una mica, para el carro, que la cavalleria se'n desborda.

— No és BARBARITAT. — Bé, vaja! — em replica el company, indignat i movent tot el seu cos encapçalat amb una gamma i diversitat de moviments...

— ¿I pots fer-ho a pedrades i fins i tot a tret, a llança de les balles dels fusells i de les metralladores...

— És una mica, para el carro, que la cavalleria se'n desborda.

— No és BARBARITAT. — Bé, vaja! — em replica el company, indignat i movent tot el seu cos encapçalat amb una gamma i diversitat de moviments...

— ¿I pots fer-ho a pedrades i fins i tot a tret, a llança de les balles dels fusells i de les metralladores...

uno, empezando el día último de septiembre...

cerro y ocupación de las clases menesterosas, especialmente a la de tejedores...

Delos documents que hem transcrit en després que la concepció simplista que els teixidors tenien dels remeis econòmico-socials...

A distància, veient el cas des del nostre temps, ens pot sorprendre que no atinessim que l'atur forçós no es pot remeiar instal·lant noves fàbriques...

bla del Centre, carrer de Ferran i plaça de Sant Jaume, en van excitar molt els ànims.

blico... — "En este caso, si dicho trabajo fuese tal que V. E. lo considerase útil y ventajoso a la población, nada tendríamos que exponer más que el aceptarlo gustosos...

"No deixa d'ésser sorprenent" — diu Manuel Raventós en la seva obra citada — "donades les nostres idees sobre les crisis de sobreproducció i els braços en vaga forçosa que duen aparellades, veure com els teixidors tractaven de paliar-les plantant una nova fàbrica."

La Premsa del matí

SUBJECTES L'acaparador

Ploren també les bèsties!

"Treball" s'ocupa de la poca moralitat rebuda de les democràcies i de certs sectors obrers forans, amb les següents i oportunes consideracions:

"Sabem perfectament, i ho hem demostrat sempre, que l'ajut internacional no és precís, i no hem deixat de demanar que sigui incrementat, que s'organitzi cada dia millor, que s'arribi a la unitat d'acció per a donar-nos-el. Però hem afirmat, enemics, i ho repetim, que és amb el nostre propi esforç que hem de comptar en primer lloc, que la guerra hem de guanyar-la nosaltres.

Entrem en un període d'actuació, que exigirà sacrificis més grans que els que ja hem fet, esforços molt superiors a les que hem hagut de posar en joc. El poble acapara per anticipar amb entusiasme la nova prova. Però, perquè responguem plenament a les exigències dels dies durs que s'aproximen, perquè donem tot el que pot donar, cal que agafem clarament per què lluita. Cal que sapiguem que les conquestes revolucionàries en les quals ha col·laborat i col·labora, sense consolidaçions i desmuntades. Cal que sapiguem que les terres que abans conservava a benefici dels grans propietaris, seran pels qui les treballen, els quals podran treballar-les individualment o en col·lectivitat, segons el seu desig. Cal, en fi, perquè el poble satisfetista faci l'esforç suprem

que les circumstàncies li reclamen, no amb demanar-li nous sacrificis, sinó donant-li la certesa que els treballadors tindran assegurat un mínim de mitjana material i espiritual a què tenen dret, perquè els han guanyat amb llur coratge i amb llur sang."

"La Publicitat" comenta d'aquesta guisa la "actuació" que es prepara al Comitè de no intervenció a l'afar de la retirada dels estrangers que intervenen en la contesa espanyola:

"Itàlia, que mesos enrera declarava, per mitjà del seu representant al Comitè, que ni un sol soldat seu voluntari seria retirat dels rengles de Franco fins que aquest hagués guanyat la guerra, es troba ara disposada no sols a retirar aquesta voluntaria, sinó a accedir a què vinguin comissions a la Península per a determinar el nombre dels que s'hi troben; a no fer qüestions tancades de les xifres que aquestes comissions indiquin i a ésser menys exigent respecte al moment en el qual caldrà reconèixer els drets de bel·ligerants als faccionats. És en la sessió d'avui del Subcomitè que serà decidit si efectivament hi ha acord entre les potències. Itàlia i els seus congèneres alemanys conserven, naturalment, la plena iniciativa per a fer fracassar o ajornar aquesta acció. Hom creu,

però, que avui es mostraran tant o més conciliadors que dimarts. És com a cobrir les aparències i, si és possible, fer aparèixer la U.R.S.S. com a única responsable si el que s'endoté no respon als desigs dels conservadors britànics. Els trobem, doncs, una mica lluny que Anglaterra i França es decidixin a deixar d'una vegada de fer el joc de les potències feixistes i recobrint, tal com van anunciar en ésser rebudes les tasques del Comitè, l'libertat d'acció. Aquesta llibertat d'acció continua essent, ara com ara, facultat exclusiva dels totalitaris, els quals tenen davant seu, en amplis perspectives per a fer allò que més els convinguin. En efecte, si avui hi ha acord, això no prioritari pas Itàlia i Alemanya de tornar a estudiar debat respecte dels mateixos temes quan d'aquí a un parell o tres de setmanes les comissions que hagin visitat els anacronismes dos camps es trobin altra vegada a Londres en possessió de les xifres de voluntaris que han de servir de base a les discussions, no en condicions equívocas, relatives a la manera i als terminis dels quals els voluntaris han d'ésser retirats; si reconeixement dels drets de bel·ligerants i a l'establiment del control de ports i fronteres, i a totes les altres qüestions susceptibles d'allargar tant com es cregui convenient els debats per tal que la no intervenció sigui demostrant les seves condicions. Davant d'aquestes perspectives, les declaracions fetes pels representants britànics i francesos al si del Comitè que calla anar ràpidament i dir un termini el més breu possible a retirar els voluntaris, resten mancats de valor."

"El Diluvio" diu, en la seva acotada "crònica diària":

"La prateria, per el mar, desde el altre y subterraníament, persistirà en el Mediterrani mientras no se espulse a los italianos de las Baleares.

Claro que de las costas de Italia podrán salir navios y aviones piratas; pero la base de Mallorca favorece considerablemente las planes criminales del fascismo mussoliniano.

Cuando recientemente se dijo que Francia e Inglaterra harían una demostración naval en Baleares, indicándose que el archipiélago podría quedar bajo la vigilancia de ambos narones y de Italia, mientras no pasara de nuevo a la soberanía española.

Y según que la acción inspectora italiana se redujera a la Isla de Menorca y la de Inglaterra y Francia se haría extensiva al resto del archipiélago balear.

La medida más pareció acertada, razón por la que, sin duda, nadie ha vuelto a hablar del proyecto. Y, mientras tanto, los piratas italianos siguen haciendo de las suyas desde la base de Mallorca, esconduciendo en caso favorable.

En casi todas las ocasiones la clandestinidad y los permisos, con su círculo sin igual, atribuyen ya a los rusos ya a los españoles antifascistas los crímenes por ellos perpetrados.

Hagan cuanto quieran los ingleses y franceses para acabar con la piratería en el Mediterráneo. Todo será inútil mientras los italianos dispongan, como de cosa propia, de parte del archipiélago balear.

Las comunicaciones de Francia e Inglaterra en el Mediterráneo se hallarán en peligro en tanto que desde Mallorca o de cualquiera otra isla puedan los italianos lanzar sus aviones o sus submarinos corsarios contra las embarcaciones mercantes de las palmas no fascistas.

Mallorca es la cueva del bandidismo mussoliniano en el Mediterráneo."

Aquest personatge d'avui és qui va més proveit de documents i papers; qui troba totes les portes obertes; qui té plata, tabac, sucre, carn i tot allò que falta a les llurs proletàries i de les persones decentes.

Aquest tipus poden trobar-lo en els cafès de luxe, cabarets i restaurants cars; és el que després més en un dinar o en un capítol que una família en una setmana; és el nou ric, l'apropiat, el cobr de la recuperació.

Aquest subjecte ha estat sempre indiferent a tota inquietud noble i enterrada. És gris, apagat i amfibi en qüestions polítiques i socials. Si militava en algun lloc abans del 15 de juliol, era en els partits que manaven. El mòdul de la seva acció és resumit a tenir influència, a fer algunes coses, a col·locar els seus fills o parents, a tenir algunes avantatges remuneradors.

D'altra que en simon idios, si pot ni vol saber-ne res. Creu que és una follia, una malaltia. Instintivament sent avergonyat per aquells que en tenen; per tots els qui són capaços de sacrificar-se. Ell és positivista, pràctic. El seu ideal és el calaix.

Aquest home, en iniciar-se els desenvolupaments, va trobar-se despaolat. Què fer, ara? Però l'home reaccionà aviat. Va contemplar el panorama i tot seguit s'inscriví a les files dels qui guanyaven. Primer es conformà amb el carnet o títol de soci; després començà a murmurar contra els incondicionats, les col·lectivitats i altres fetes de caràcter social, fins que va convertir-se en la pedra de toc de la situació.

I aquí els tenim altra vegada! Aquí els tenim amagant les patates o monges en espera que les paguin més cares; comprant l'oli o les pomes a dotze i venent-les a quatre; sacrificant, per negoci, vaques de llet o animals de cria; acapant les màquines més necessàries per a l'obra i cercant dificultats als fronts i a la recuperació.

Feixistes, diel Volem més feixistes que aquesta miserable! Volem una gent més menyspreable que aquesta família de roegaires, d'apropiadors, de rebent-pulvers!

Creiem que és la pitjor calamitat que patim. No hi ha manera de portar al seu convenciment que és una canallada el que fan. Ni les necessitats públiques, ni la misèria, ni la sang que corre a rius segons caperes de fer-los entrar pel bon camí.

Tanmateix, partits, organismes i Govern haurien d'acabar amb aquesta vergonya, amb aquest crim que destrueix la moral de les classes que més sacrificis fan per la causa antifascista; amb aquesta infame, sense descomular i obediència els milers propòsits i fins per a guanyar la guerra.

Si és cert que a cada pèr el arriba el seu Sant Martí, que vingui aviat.

J. V.

Les proves d'un nou auto-motor

València, 29. — S'ha realitzat el viatge de prova oficial, amb assistència del ministre de Comunicacions i altres personalitats, amb un dels sis nous automotors adquirits pel Comitè Nacional de Ferrocarrils. El viatge s'efectuà a l'hora prevista, des de València a Benicarló. En el viatge de retorn a València es guanyà el temps previ per a la marxa, en 15 minuts, i s'assoliren velocitats de 110 quilòmetres per hora. El recorregut dels 142 quilòmetres s'efectuà en 1 hora 45 minuts.

El nou element ferroviari serà capaç de cobrir el viatge València-Barcelona en cinc hores i mitja. — Febus.

Hom està d'acord, generalment, en donar a l'home l'exclusivitat de la rialla; però, en canvi, no té el privilegi de les llàgrimes.

Entre els animals que ploren més fàcilment — com ens ho ha demostrat l'eminent zoòleg professor Henri Coupin — convé citar, primer, els malfats; aquest fet és tan conegut, que ha estat origen d'una expressió trivial, però exacta, plorar com una vedella; en els malfats, per altra part, la facilitat de vessar llàgrimes s'explica per la presència d'un aparell lacrimal suplementari, constituït per un còctol sota l'òrbita.

Tots els caçadors saben que el cervol, quan se sent atacat, plora abundantment. El cervatell, el mateix. El propi Llamareno va posar més atenció a les seves llàgrimes que a les de la potra Graciosa. "En mirava — ens conta a propòsit d'un cervatell que havia fet — amb el cap estirat a l'herba, amb els ulls plens de llàgrimes. No oblidar mai mai aquella mirada a la qual la luciditat, el dolor, a mort inesperada semblaven donar profunditats humanes de sentiment, tan expressives com les paraules.

Hom assegura que l'ós també plora quan sent que ha arribat la seva fi.

La girafa no és menys sensible; i no ens pot estranyar en un animal tan suau, que mira el caçador que l'ha ferit amb llàgrimes als ulls.

Si creiem Gordon Cumming, l'"alce" obraria de la mateixa manera. Heus ací, en efecte, què diu sobre un alce que perseguia des de feia temps i que per fi el va poder captar: "Els d'escuma s'entien de la seva boca; una suor abundosa havia donat a la seva pell de color gris, ordinàriament lluc, un color blau verdós. Les llàgrimes queden dels seus següents ulls negres i era evident que l'alce sentia aproximar-se la seva fi".

També els gams ploren fàcilment. Si l'amo se'n va i els deixa solistes, per exemple, lladren amb llàgrimes als ulls i fins i tot amb la veu.

De la mateixa manera és miopia, el "cobus-amar" plora quan se li porta la contrària o hum l'ataca; i els ulls del "callitrix acureus" s'omplen seguidament de

llàgrimes quan ven temor "hum-boldt".

Fins els mamífers aquàtics són capaços de plorar. Així, tots els autors estan d'acord a manifestar que els dofins, en el moment de la seva mort, llancen sospirs profunds i vagues dolts de llàgrimes. Hom ha vist també una joia (oca femella plorant perquè un mariner la martellava. Seria difícil dir si aquesta plora és de dolor o de pena; però segur que agafarà la mare tant bonic; els petits llançaven llavors un crit agut i vèren llàgrimes. Aquests llàgrimes són recollides amb precaució, perquè són precioses, conservades com "un elixir caspè de fer durador l'efecte d'aquí a dos o tres dies".

Els dofins, hom els ha vistos plorar com una Magdalena. Sparrmann assegura que vèren dofins que quan veuen que no es poden escapar. E. Tennet, parlat d'elefants presoners, diu que "alguns resten quietes, ajeput"; a terra, sense durar sempre del seu sofriment d'altres manera que per les llàgrimes que llançen els seus ulls i que corren sense parar".

VENCEREM!

Quin dubte queda? Ni la desfeta del Nord ni les constants trameses d'armes i material que els ocells italians i els depravats alemanys efectuen no seran prova per a aguantar la força indomita del poble espanyol. Vencerem! I no perquè les llegendes o les històries més o menys verídiques del nostre passat ens animen, sinó perquè en la consciència de cada espanyol amb vergonya ha germinat una idea heroica: guanyar o morir.

En morir, no hi pesen, aquells gallards que han vingut a trepitjar les terres espanyoles per a mullar les nostres siles, lurtar els obstacles i estrè que més estimes i esfondrar les nostres cases, els nostres pobles.

No! No ens podran imposar aquells mals, que no tenen ni per atacar el no va a gran ramada i sempre precedit d'una marmala de lances i emparrats, des de l'espai, per una novellada d'aviana. No podran fer-se amos d'aquesta terra els covars que no saben lluitar en igualtat de condicions amb un enemic que els saben que es defensa amb no i amb gana de pliar sense que en cap ocasió el deixi la por de perdre la vida. Els mercenaris, conscients que defensen una causa injusta i del crim que cometien impudicament i desafiament un país que amb tothom s'ha portat correctament, no poden combatre amb el braó dels nostres guerrillers i no podran esperar sinó l'hora del vergonyós reputament en evitació que aquells els factsu passar per la pedra. Altrament, un dia i una poca robada no valen ni sacrifici de la vida.

No cal desfogar-se, que ningú. Brava dels laborers, no juga amb la seguretat de guanyar. I en el cas que ens afecta, no ens les havem pas amb gran satisfacció, i sí, més bé, amb una subjectes barrejats i decantats que no amaguen una pretensions canalleresques i un instint de bandidisme criminal. La topada amb els d'agrados, màxim si es té en compte que a la pretensió el diu de dominar-nos afegeixen la vanitat, la insolència i la brutalitat dels exèrcits col·lectors. ¿A guanya, una segona Etiòpia? Ja ho

contaran els quatre Cagliari que després de la contesa enviarem a Roma per tal que assabentem el poble italià de com s'enllesteixen els assumptes de dignitat en la noble terra d'Etiòpia.

Si res ens preocupa poderosamente, no és la força de l'Exèrcit contrari; més que a ell, cal temer les desavinences de la nostra revulga, l'egoisme excessiu i perillós dels que carregen els dies a col·leccionar merques o pesetes, els qui preparen o desdissenen situacions de privilegi, els qui farien el cas al poble, els qui, obsessió en l'acabament d'un altar per a un partit i uns homes — oblidem que el país viu encara una situació de guerra; els qui abusen de la situació, per a produir amb una nauca escandalo; els qui fan del seu interès personal el centre de tota la seva organització.

Tot això és el que agonia el Poble i és el que posa consirio i el que fa mal als homes d'intencions rectes, que no venen mai acabades les fragades que les passions i la multiplicat de defectes ocasionen. És tan ferma la topada que mantenim amb l'enemic, és tan gran l'oposició que actualment el Poble enceri amb la seva sang sempre generosa, que hom no s'arriba a explicar com no desapareixen les adicions particularistes i les ganes de provocar situacions difícils que perjudiquin, fins l'enfortiment, un sector que combat amb més èxit contra l'enemic de teixera que contra els estilistes de la política que no paren d'envenenar la recuperació.

Cal retrobar-nos i associar les energies de tots per a posar-les al servei exclusiu de la victòria. I veuen com ni hi podran, amb nosaltres, els moros, els italians, els alemanys, el clerical, els requetés, els falangistes i totes les màquines de guerra del Món. Vencerem, però a condició que ens sapiguem entendre.

Juan del Pi

EL POBLE ITALIA ES REBEL·LA CONTRA LA INTERVENCIO FEIXISTA A ESPANYA

"Giustizia e Libertà" publica una interessant informació respecte a la situació d'Itàlia en els moments actuals, a propòsit de la crida de Bevez per a trametre a Espanya. Diu així:

"El reclutament dels anomenats 'voluntaris' per a Espanya prossegueix a ritme accelerat, en els rengles de les milícies feixistes. Els procedis de la forma següent: Tots els militars menors de 32 anys vèren obligats a demanar sollicitud d'inscripció. Als qui s'absenten se'ls imposen castigs de bastó, i se'ls destitueix, a part que estan subjectes a veritables represàlies. Solament se'n salven els fills dels rics, amb la corrupció, mitjançant diners, del Comitè d'inscripció. En general, l'empresa espanyola és impopular, i hom pot assegurar que ningú no ho fa de bona voluntat. Abans de l'última certificant mèdica de malaltia, gairebé tots havien exhibit gairebé insuportables.

Els alcaldes i els secretaris federals, però, sempre en el mètode persuasiu de les hostilitats i de les garrotades per a induir els militants a complir el seu deure i per tal de reforçar llur fe feixista.

A l'Exèrcit es procedeix a l'allistament mitjançant el reclutament. Els oficials de les lleves 1907, 1908 i 1909 foren cridats a mitjan setembre. La força fou concentrada a Nàpols i Casera, on s'estan constituint dos Cosens d'Exèrcit que seran embarcats a Espanya, d'altra amb destinació a l'Espanya, i ja estan a punt d'ésser cridats les lleves del 1910, 1911 i 1912.

Segut a la impopularitat que té entre el Poble italià la causa dels rebels espanyols i a l'ajut del feixisme italià, es fa creure als "voluntaris" que van destinats a l'Àfrica Oriental o bé que se'ls trameta a fer un període de pràctiques a Líbia. Fa una quinze dies, un batalló de "voluntaris" que havia embarcat a Nàpols amb destinació a l'Àfrica Oriental, en adonar-se que el rumb era vers Espanya, protestà d'aquest fet. Els caps de la manifestació han estat exiliats a l'Illa de Lìpari.

En molts indrets del país, la

petició de soldats per a l'Espanya rebel provoca inquietud i descontent. En diverses localitats del Vèneto es feren manifestacions i protestes de manera oberta. A Valdarno es donaren crida de Visca la República! i d'Abaix els assassins del Poble espanyol!

Durant els darrers mesos s'obsevaren intents de sabotatge a les fàbriques que treballen notoriament per al cap rebel Franco a Pàdua ha produït un pregno

malenfer la mobilitació de les lleves del 1907 al 1909.

En resum, a tot Itàlia comença a exterioritzar-se el descontent per la política de Mussolini a l'estranger, la qual es tradueix en noves famílies endofades cada dia, i sense que la vida del país millori, com havien promès els caps feixistes per tal de justificar la intervenció d'Itàlia en els afers d'Espanya.

¿QUI SON ELS AMICS DE FRANÇA?

A ESPANYA NO HI HA ALTRES AMICS DE FRANÇA QUE ELS DE L'ESpanyA LLEIAL

El diari "Hofeixista" al l'extranjer, de dimarts passat publica un interviu amb l'Allium ex-III, el qual tracta de "majestat", en l'entrevista es posa de relleu, una vegada més, l'estultícia de l'un i el servilisme de l'altre; i entre les preguntes n'hi ha una que, per la seva intenció, té una gran importància, i és la següent:

"Si guanya Franco, els francesos tenen que els espanyols atin la França a causa de la seva actitud actual?"

—Entenem prou bé del contrari — respon l'ex-III —. Els espanyols autèntics, vull dir els qui s'inspiren en les fonts mateixes de la nostra història, de la nostra llum, de la nostra civilització, no podran mai, en compromés, mai, eóur a un sentiment així.

A propòsit d'aquesta amicitia que l'ex-III — pels francesos, recordm aquella frase que recordem el món i que és atribuïda a l'ex-III — "A Espanya no hi ha més francocòlils que la cana i jo".

Díex, bé; la canalla no es compromet Franco i els seus condicions, els generals traïuen a llur jurament de fidelitat a la Constitució; no són els huses pseudo-cristians, no són els latifundistes,

ni els banquers del nostre país, segunt" de dimarts passat publica un interviu amb l'Allium ex-III, el qual tracta de "majestat", en l'entrevista es posa de relleu, una vegada més, l'estultícia de l'un i el servilisme de l'altre; i entre les preguntes n'hi ha una que, per la seva intenció, té una gran importància, i és la següent:

"Si guanya Franco, els francesos tenen que els espanyols atin la França a causa de la seva actitud actual?"

—Entenem prou bé del contrari — respon l'ex-III —. Els espanyols autèntics, vull dir els qui s'inspiren en les fonts mateixes de la nostra història, de la nostra llum, de la nostra civilització, no podran mai, en compromés, mai, eóur a un sentiment així.

A propòsit d'aquesta amicitia que l'ex-III — pels francesos, recordm aquella frase que recordem el món i que és atribuïda a l'ex-III — "A Espanya no hi ha més francocòlils que la cana i jo".

Díex, bé; la canalla no es compromet Franco i els seus condicions, els generals traïuen a llur jurament de fidelitat a la Constitució; no són els huses pseudo-cristians, no són els latifundistes,

llur intent. Però el problema de la sobreproducció i tots els que se'n deriven són tan complexos...! I cal convenir que la concepció simplista dels teixidors té un fons admirable. Ells diuen: Si l'Ajuntament ens ha d'ajudar — fest-nos almeina o bé donant-nos feina —, val més que ens faci un préstec i que, endegant-nos sola, tinguem feina de l'ofici. El Comú estalviarà diners i nosaltres dignitat.

A la sessió que celebrà l'Ajuntament de Barcelona el dia 2 de juliol del 1842, acceptant el dictamen que la Comissió corresponent havia lliurat el 27 de juny, s'acordà el nomenament de cinc regidors que havien de posar-se en contacte amb la Diputació Provincial i amb l'Associació de teixidors per veure al podien trobar la manera d'atendre el prec.

El dictamen deia: (1). "La falta de trabajo es un mal de gravedad y de inminente riesgo que se extiende no sólo en Barcelona, sino a los demás pueblos de la Provincia. Una medida, pues, local no satisfaría todas las necesidades ni V. E. tiene fondos ni facultades para imponer arbitrios que los produzcan; es preciso discurrir otro de mayor latitud y curo bene-

canes, no perdía cap ocasió d'acumular descontentos. El periòdic "El Huroada" tenia cura de mantenir el caliu. Es combatia el regent Espartero amb folla difamatoria vinguda de França. Els liberals no podien esmoreir les seves lluites internes. I — la cosa més important per al nostre cas — molta teixidors eren simultàniament membres de llur associació professional i simpatizants, si res més no, de la d'Abdó Terrades.

El diumenge 13 de novembre del 1842, per una qüestió de consums sense importància, hi hagué baralles al fíel del Portal de l'Àngel. Hi van acudir diversos republicans que estaven reunits al local de la confraria de sabaters, situat prop del lloc de les baralles. I quan s'acabaren els incidents allà, els que hi havien intervingut es van encaminar cap a la plaça de Sant Jaume i es situaren davant l'Ajuntament.

El cap Superior Polític, Joan Gutiérrez, assabentat dels successos, acudí personalment a les oficines d'El Republicano i, veient que hi havia molta de gent, manà que els detinguessin tots i registrés el local. Aquest registre donà per resultat la incautació d'algunes armes.

L'endemà es formaren grups a la Ram-

Avui passa una mica de tot això, també. A desgrat de tots els esforços i tota la tècnica i tota la ciència econòmica, el problema dels sense-feina és com una mena de malaltia endèmica que fa bàarda.

Creiem absolutament errònia l'apreciació de Graell en la seva obra esmentada: "Los obreros habían llegado a tal grado de delirio que se ensayaron aquí los talleres municipales ocho años antes que los talleres nacionales del socialismo francés en 1848." — No. L'obsessió dels homes del 1842 — no la dels teixidors, sinó la de tots — era fugir del pesombre que els havia portat el maquinisme. I esborrar el record de la crema de la fàbrica Bonaplata.

Encara que el remei fos pitjor que la malaltia.

Però l'Associació de teixidors emprengué la seva activitat industrial en mals moments. Els disturbis mantenien Barcelona en un estat d'excitació permanent. Liberals i moderats s'abatutaven cada dia, com qui diu a cada hora. Abdó Terrades, popular per les seves idees republi-

ficio se extiende a todos los trabajadores que en fuerza de las circunstancias quedan privados de medios de subsistencia."

El 26 de juliol la Comissió de l'Ajuntament intentà posar-se en contacte amb la Diputació, sense obtenir resultat positiu. Finalment, el 4 d'agost d'aquell mateix any 1842 la Diputació Provincial accedí al nomenament de quatre diputats per constituir una Junta mixta. I es veu que la cosa ja portava pressa, perquè a la sessió que, presidida pel cap Superior Polític, Joan Gutiérrez, celebrà la Diputació l'endemà mateix, els comissionats donaren compte del que, en principi, havien convingut amb els representants de l'Ajuntament. Diu l'acta (1) que, "habiendo conferenciado con la Comisión del Excelentísimo Ayuntamiento acerca del modo con que debería verificarse la entrega de siete mil duros a los tejedores de esta ciudad, a fin de establecer una fábrica y colocar en ella a los que se hallan sin jornal, habían convenido en que la Diputación haría el adelanto de la cantidad indicada, la cual sería reintegrada por el Excmo. Ayuntamiento en siete plazos de un mes cada

(1) Acta) de la Diputació de Barcelona, Llibre d'Actes. Sessió de 3 d'agost del 1842.

(1) Expedient 1827 citat.

(1) Expedient 1827 citat.

